ordinem aphabeti
Abnegare ſeipſum: et ſequi chriſtum.
Bonum in ſe viſum: deo aſſcribere: et nō ſibi.
Corpus ſuū caſtigare.
Deū pre oib⁹ diligere: et proximū ſicut ſeipſum.
Elationem fugere.
Facere ſe de ſecularibus actibus alienū.
Guloſum non eſſe.
Honorare oēs homines.
In omni loco et tempe deū reſpicere.
Karitatē continuam habere.
Lectiones ſanctas libenter audire.
Maledicētes benedicere.
Non iurare: ne forte piuret.
Orationi frequenter incumbere.
Preceptis ſupiorum obedire.
Que dicunt plati: facere.
Riſum multū non amare.
Spem ſuam deo committere.
Timere diem iudicij.
Vitā eternā oī cōcupiſcētia ſpirituali deſiderare.
Xpo omnino nihil pponere.
Zelum et inuidiam non habere.

Faciētib⁹ aut hec: pmittit ſanctus Benedict⁹ premiū quod ocul⁹ nō vidit. etc. Si autē querat vbi hec poſſint cuſtodiri: reſpondet: q difficulter i ſeculo. Ideo in regula notat Officinas vbi hec fieri poſſunt: videlicet: clauſtra: monaſteria etc

De via Imitatiua Johannis Gerſon Capitulum quintum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ut vult Johānes Gerſon cancellarius pariſienſis: Ad inflāmationē diuini amoris valet inſpectio pcedentiū ſanctorꝝ: q̄ nobis pponunt ad imitationē in actibus virtuoſis: vt in obediētia: humilitate: patiētia. Quorꝝ interceſſione ꝛ imitatiōe: poteſt homo pficere. Et hec vocat via imitatiua. Unū p exemplo ponit hoc alphabetū. Et p talem modū poſſet ſibi homo ex legendis ſctōꝝ modū viuēdi colligere: iuxta illud Heb. vi. Imitatores eorū efficiamini: quo fide ꝛ patiētia hereditabūt pmiſſiōes. Sic itaqꝫ hic te doceat humilitatē: ibi patiētiā ꝛc̄. Unde ſicut quis ex horto carpens hic florē ꝛ ibi herbam: colligit ſibi faſciculū p odoratu: ita ex legēdis ſanctorum poteſt q̄s hic capere vnā virtutē ꝛ ibi aliā: ꝛ colligere ſibi faſciculū exemplarem pro ſua imitatione. Quilibet enim ſanctus eſt nobis exemplū alicuꝰ virtutis.

Ambroſius eſt nobis exemplum magne confidētie: id eſt ſpei de bonitate dei. Unde ait: Non timeo: mori: quia habeo bonum dominum.

Bernardus eſt nobis exemplum eximie humilitatis. Qui vt fumū reputauit hoīes. Et alte cōtemplationis: qui eleuatus in deū tota die penes lacū eq̄tauit: ꝛ de ſero vbi lacus eſſet ignorauit.

Clemēs eſt nobis exēplum affabilitatis. Qui omnibus ita affabilis fuit: vt etiam iudei ꝛ gentiles eū diligerēt

Dominicus magne caritatis. Qui orauit vt ſe totū impēdere poſſet saluti proximoꝝ. Qui ꝛ diſci-

plinas tres qualibet nocte accepit: ꝓ ſe ⁊ pro remiſ-
ſione purgandorum.

Egidius/voluntarie ꝑpeſſionis vulneꝝ. Sagittat⁹
enī fuit: ⁊ petiuit dñm vt vuln⁹ ſuū interim ꝙ viue-
ret non ſanaretur.

Franciſcus/mentalis crucifixionis. Tantū em̄ ſtetit
ī meditatiōe paſſionis: ꝙ vulnerat⁹ ꝗnqꝫ vulnerib⁹
domini per trienniū ante mortez ſuā chriſto domino
ſuo crucifixus apparuit.

German⁹/magne abſtinētie. Ne em̄ cib⁹ delectaret
eum: cineres in ferculis poſuit.

Heynric⁹/mire caſtitatis. Cum em̄ eſſet filius regis
vngarie: et gen⁹ regnū m̄rimonio augere potuiſſet:
tn̄ ꝑelegit ꝟginitatē: ⁊ quādiu vixit: ꝟgo ꝑmāſit.

Job/magne patientie. Omnibus em̄ bonis ꝓuatus:
benedixit dñm. Et totus vulnerat⁹ dixit: Si bona
ſuſcepim⁹ de manu domini ⁊c.

Karol⁹/imperialis iuſticie: Qui imperator exiſtēs:
intm̄ mundū cōtempſit: ⁊ ſine ꝑſonarū acceptiōe le-
ges condidit: quod ſanctificari meruit.

Laurētius/vehemētiſſime tolerantie in paſſione: vt
patet in legenda ſua.

Martinus/in ſecuritatis multe cōfidentia: Qui req̄-
ſitus a latrone an timuiſſet qn̄ eum cū ſecuri interfice-
re voluit: reſpōdit: ꝙ nūꝙ̄ tā ſecur⁹ fuit: qꝛ ſcio inq̄t
ꝙ dn̄s in ꝑiculo proximus eſt.

Nicolaus/mire largitatis ac māſuetudinis.

Oſualdus/magne largitatꝭ: Qui ſcutellas argēteas
ſibi appoſitas in ꝑticulas ꝯminuit: et pauperibus
(erogauit.

Paulus/magne laborioſitatis.

Plus enī oībus predicauit. Magnū zelū habuit animarū: cū de regno in regnū cucurrit: ⁊ nō q̄euit.

Quiricus/puer trium annorum/prebet exemplum vilipenſionis mundane conſolationis: Quia enim a prefecto renuit cōſolari: p̄cipitatus fuit.

Remigius/magne maturitatꝭ fuit: Qui Senebaldū ep̄m ꝑ quodā pctō ſeptē ānos īcluſit ⁊ īcarcerauit.

Stephanus/exemplū diligēdi inimicos dedit: Qui pro inimicis exorauit.

Thomas/obedientie et longinq̄ ꝑegrinatōis: Qui domino obedire volens: ad indiam ꝑuenit.

Vincentius/exēplū ꝑſeuerātie exhibuit: Qui diuerſis tormentis nō ceſſit: ſ3 in finē perſeuerauit.

Xp̄s Jeſus ſanctus ſāctoꝝ/ſpeculū oīm virtutum: caritatis/humilitatis/fidei/ſpei. ¶ Eſt tn̄ ſciēdū: ꝙ q̄libet ſanctoꝝ eſt exemplar plurium virtutum: ſ3 hec ſolum pro exemplo poſita ſunt. ¶ Item ſciendum: ꝙ aliqua fecerunt ſancti ex ſpeciali priuilegio: vt miracula et alia vltra hūanā conditionez ſe extendētia: que miranda ſūt potius: q̄3 imitāda.

De via Exemplatiua: Beati Gregorij pape. ¶ Capitulum ſextum.

Quamuis ex p̄cedentibꝰ hec via aliqualiter patuit ꝑ cōmemorationē ſanctorū: tamē amplificāda eſt ꝓ edificatiōe multorum: ꝑ cōmemorationē virtutū ſm ordinem alphabeti: et per cōmemoratiōez exemploꝝ. Vbi nō ponam integra exempla propter breuitatem: ſed tangam ſenſum: vt inde elici poterit intentio facti. ¶ Pro quo ſciendum: ꝙ Gregorius in principio dialogi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf